

Det er hensigten at fastsætte tilsvarende regler på afgiftsområdet, således at der ved klage efter ansøgning som alt overvejende hovedregel gives henstand med ikke betalte afgiftsbeløb, inkl. renter, som kan henføres til klagesagen. Der vil dog ikke blive givet henstand, hvis det skønnes, at afgiftskravet ikke senere vil kunne inddrives.

Efter administrativ praksis foretages ikke aktive inddrivelsesskridt, men dog modregning f.eks. i overskydende skat, når en sag påklages eller indbringes for ombudsmanden eller domstolene. Hvis der er risiko for forældelse af kravet, skal virksomheden midlertidigt give afkald på forældelsesindsigelsen.

Efter stk. 2 kan en sag indbringes for den overordnede instans, hvis der er forløbet mere end 3 måneder fra sagens indbringelse for en underordnet administrativ instans, uden at denne har truffet afgørelse i sagen. Dette svarer til princippet for klagesager, der er indbragt for skatteankenævn.

Efter stk. 3 begrænses adgangen til domstolsprøvelse, således at en sag ikke kan indbringes for domstolene, før sagen har været forelagt for den endelige administrative instans.

Efter skattestyrelsesloven gælder det tilsvarende, at en skattesag ikke kan indbringes for domstolene, før den har været forelagt for Landsskatteretten.

Det foreslås desuden i stk. 4, at der indføres en frist på 3 måneder for indbringelse af den endelige administrative afgørelse for domstolene, dog således at sagen kan indbringes forinden, hvis der ikke træffes en administrativ afgørelse inden 6 måneder efter klagen. Der gælder tilsvarende regler for indbringelse af Landsskatterettens afgørelser for domstolene.

Der indføres med stk. 5 samme værnetingsregler som i skattestyrelsesloven. Det vil sige, at sagerne skal anlægges ved landsret som 1. instans.

Kapitel 21

Straffebestemmelser

Til §§ 81-82

Bestemmelserne svarer til den gældende lovs §§ 35-36. I forslaget § 81, stk. 4, foreslås det, at adgangen til at pålægge offentlige myndigheder bødeansvar udvides til også at gælde staten. Forslagets § 82 er ændret i overensstemmelse med ændringer i retsplejeloven.

Kapitel 22

Eftergivelse

Kapitlet indeholder regler om eftergivelse af skyldige afgiftsbeløb m.v. eller om henstand med betalinger heraf.

Til § 83

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 39 d.

Kapitel 23

Ikrafttrædelsesbestemmelser

Til § 84

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1994 og finder anvendelse på transaktioner, der finder sted fra og med denne dato.

I stk. 2-6 er fastsat særlige overgangsbestemmelser. Efter stk. 2 skal virksomheder, der driver kursusvirksomhed, som er omfattet af § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., således registreres pr. 1. april 1994 og betale afgift af kursusvirksomhed, der afholdes fra og med denne dato.

I stk. 3 fastsættes det, at også rabatter, der ydes ikke-registrerede virksomheder m.v. fra og med den 1. april 1994, kan fradrages i afgiftsgrundlaget.

Efter stk. 4 har reglerne i § 43, stk. 3, nr. 2, om regulering for investeringsgoder, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag, først virkning for investeringsgoder, der anskaffes fra og med den 1. april 1994.

De statslige told- og skattemyndigheder kan efter stk. 5 fravige kravet om 100 pct. ejerskab som betingelse for fællesregistrering efter forslaget § 47, stk. 4, 3. pkt., i en 2-årig overgangsperiode frem til den 1. april 1996. Det er hensigten at give tilladelse til de koncerner, der efter hidtidig praksis har kunnet undlade at afgiftsbelægge den koncerninterne afsætning. Overgangsbestemmelsen skal gøre det muligt for disse virksomheder at foretage de nødvendige strukturelle tilpasning som følge af lovforslaget.

Efter stk. 6 har reglerne i kapitel 17 først virkning for videresalg af brugte varer m.v., der er leveret til virksomheden fra og med den 1. april 1994.

I stk. 7 fastsættes overgangsregler som følge af ændringerne i reglerne om klageadgang. Reglerne i forslaget § 79, stk. 4, finder anvendelse på klager m.v., der indbringes for nævnet fra og med den 1. april 1994. Reglerne i forslaget § 79, stk. 6, finder anvendelse for afgørelser, der træffes af de statslige told- og skattemyndigheder fra og med den 1. april 1994. Reglerne i forslaget § 80, stk. 2 og 3, finder anvendelse på klager, der indbringes fra og med den 1.